

A fragment from “Mobility, Migration and Tourism” (by Esmat A. Zaidan and Geoffrey Wall)

Phase 1

Tourist flowing into an area which creates a tourism industry that initially recruits local labour. Areas with limited tourism attractions may not develop and, thus, does not go beyond this stage while areas with substantial tourism attractions develop and move to stage 2.

Phase 2

This stage applies particularly to destinations that attract mass tourism. The growth of tourism increases the demand for labour, especially skilled labours to provide the services required by tourists. This labour demand cannot be met locally and, therefore, stimulates labour migration from national and international sources, which may be differentiated by nationality, gender, ethnicity and skills. At this stage, the labour migration is most likely to be seasonal. Additionally immigrants are uncertain about the possibility of permanent migration in a destination that is, to this point, not familiar.

Phase 3

At this phase, the interplay between tourism and migration becomes more complicated. The earlier tourists have generated migration flows from the places of origin which take two main forms. First, consumption-led migration, included retirement migration, takes place mainly because the tourism experience has expanded the search for places in which to retire people. These migrants may be permanent or seasonal (temporary mobility). Second, labour migration from tourism origins to tourism destinations may also take place (production-led migration) and seasonal labour migration will be complemented with permanent labour migration. As a consequence, this growth in permanent migrant communities will generate VFR tourism as will the consumption-led migrants from the tourists' origins or from other places. Migrants may return to visit their relatives and friends in the places of origin or they may also invite friends and relatives to visit them. Thus, migration generates flows of tourists in two directions. But it is expected that in the case of consumption-led migrants, the visits will be more frequent because they have more free time and higher incomes.

Phase 4

The main characteristic of the fourth phase is two additional forms of mobility. The first is the permanent migrants (consumption- or production-led) who may decide to return to their countries of origin or immigrate to other places. Also, the labour migrants who are motivated by failure, homesickness, or even by meeting their economic goals, may return to retire amongst their relatives and friends in their places of origin. The second type of flow is where the earlier VFR tourists who visited the immigrants in tourism destinations decide to become migrants. These new migrants have expanded their search spaces by visiting early immigrants and also they are attracted to move to an area where they already have ready-made social networks who may replace those left behind.

Thus not only does tourism lead to migration, but migration also generates tourism flows, particularly by the geographic extension of kinship, ethnic and friendship networks. Immigrants themselves can become poles of attraction for VFR tourist flows, while they become tourists sometimes when they return to visit their friends and relatives in the country of origin.

The sequence of events that has been described is initiated by consumption-led movements to attractive locations. Thus, Williams et al. (2000) studied retirement migrants as a focus of VFR tourism and their outcomes, such as property ownership, second-homes, seasonal migration, lifestyle migration the development of retirement settlements. Their study highlights the significance of such tourism even to mass tourist resorts. For example, they estimated that

British migrants to Costa del Sol receive in excess of 300,000 VFR tourist visits each year. These tourists may also become future migrants to this area.

Переклад українською мовою:

Фаза 1:

Притік туризму в зону, яка створює туристичну індустрію і попередньо приймає на роботу місцевих працівників. Зони з обмеженою кількістю туристичних об'єктів, ймовірно, не будуть розвиватися, а тому не зможуть перетнути цю фазу, тоді як зони зі значною кількістю туристичних об'єктів розвиватимуться і перейдуть до фази 2.

Фаза 2:

Цей етап відноситься, в першу чергу, до місць, що залучають масовий туризм. Зростання туризму збільшує попит на робочу силу, особливо на кваліфікованих працівників для надання послуг, необхідних туристам. На місцевому рівні такий попит не можна втілити, тому він стимулює трудову міграцію з національних та міжнародних джерел, які можуть різнитися за національністю, статтю, етнічною приналежністю та навичками. Також іммігранти невпевнені щодо можливості постійної міграції до пункту призначення, який до того ж є незнайомим.

Фаза 3:

На цьому етапі взаємодія між туризмом і міграцією стає більш складною. Перші туристи сформували міграційні потоки з місць походження, які мають дві основні форми. Перша – це міграція, обумовлена споживанням, включаючи міграцію на пенсію, яка відбувається переважно через те, що туристичний досвід розширив пошук місць, де можна вийти на пенсію. Це можуть бути як постійні, так і сезонні мігранти (тимчасове переміщення). Друга – трудова міграція з туристичних місць в туристичні точки (міграція на основі виробництва), а сезонна трудова міграція буде доповнюватись постійною трудовою міграцією. Як наслідок, зріст в спільнотах постійних мігрантів сформує туризм з ціллю візиту друзів та родичів. Мігранти зможуть відвідувати їхніх родичів та друзів у їх рідних містах або ж вони можуть запросити своїх друзів та родичів до себе. Таким чином, міграція формує притік туристів у двох напрямках. Проте, у випадку з мігрантами-споживачами, візити будуть частішими, оскільки у них є більше вільного часу та грошей.

Фаза 4:

Основною рисою четвертої фази є дві додаткові форми мобільності. Перша – постійні мігранти (на основі споживання чи виробництва), які можуть вирішувати чи повертатися до їх рідних країн чи мігрувати до інших. До слова, трудові мігранти, яких спіткала невдача, туга за батьківщиною, чи якісь економічні причини, можуть повернутися до своїх родичів у свою рідну країну. Друга – це коли туристи, які відвідували друзів та родичів, вирішили стати мігрантами. Такі мігранти розширили їхнє коло пошуку відвідуючи перших іммігрантів, а також вони схильні до переїзду в область, де вони вже встигли налагодити певні соціальні контакти.

Таким чином, не тільки туризм приводить до міграції, але й міграція формує потік туристів, особливо завдяки розширенню сімейних, етнічних та дружніх зв'язків. Самі ж іммігранти можуть стати полюсом тяжіння для потоку туристів, які відвідують друзів та родичів, оскільки вони самі стають туристами, коли повертаються, щоб відвідати своїх близьких у своїй рідній країні.

Описана послідовність подій ініціюється рухом, який базується на споживанні, у привабливі місця. Так, Вільямс та інші (2000) вивчали тему пенсійних мігрантів як ядро туризму з метою відвідування близьких та їх результати, такі як володіння нерухомістю, друге житло, сезонна міграція, міграція стилю життя та розвиток поселень для пенсіонерів. Їхнє дослідження підкреслює значимість такого туризму навіть для масових туристичних курортів. До прикладу, вони підраховали, що британські мігранти на Коста-дель-Соль щорічно складають більше 300 000 візитів туристів до своїх близьких. Ці туристи також можуть стати майбутніми мігрантами до цієї території.